

De kracht van de Bijbel.

"Ha, ha, ha", lachte de man en streek over z'n snor. "Beste meneer de dominee, laat me met rust met uw christendom. De één zegt zus en de ander zo en aan het eind weet men helemaal niet meer wat men geloven moet. En zo heb ik mijn eigen geloof bedacht. Mijn geloofsbelijdenis is: Twee pond rundvlees geeft een goede soep."

Ik nam afscheid. Je krijgt een steek door je hart, wanneer je als dominee bij je huisbezoek zo'n oppervlakkige en toch vastbesloten afweer aantreft. Hier scheen ieder verder gesprek overbodig. Daarom ging ik weg.

Wie beschrijft mijn grenzeloze verbazing, toen ik drie maanden later deze man weer ontmoette op een plek, waar ik hem in de verste verte niet had vermoed. In een kleine zaal had ik elke week een Bijbelstudie. En daar zat hij op een avond op de voorste rij en knikte me vriendelijk toe. Na de Bijbelstudie kwam hij naar me toe en zei: "Meneer dominee, ik heb een verzoek." "Wanneer ik kan, zal ik die graag voor u inwilligen. Waaruit bestaat die?"

"Ik heb een schoonzus. Die zit in een of andere sekte. En nu heeft ze hele kinderlijke opvattingen over de Bijbel. Voortdurend achtervolgt ze me met haar Bijbelspreuken. Helaas kan ik haar echter nergens op antwoorden, omdat ik de Bijbel niet ken. Dat is per slot van rekening ook een moeilijk boek. Omdat ik echter mijn schoonzus nu een keer werkelijk wil weerleggen, zou ik u graag willen vragen: Leert u mij de Bijbel lezen."

Ik lachte: "Kent u het abc?"

"Jazeker!"

Toen trok ik m'n zakbijbel tevoorschijn, gaf die aan hem en zei: "Deze wil ik u schenken, als u mij belooft, dat u die helemaal zult doorlezen."

Hij beloofde het, nam het Testament en ging weg. Drie maanden lang hoorde ik niets meer van hem. Op een dag verscheen hij weer bij me. "Nu", vroeg ik hem, "hoe is het u met de Bijbel vergaan?"

Hij werd zeer ernstig. Langzaam en nadenkend gaf hij mij te kennen:

"Het is me heel erg merkwaardig vergaan. Ik begon te lezen. En er was veel wat ik niet begreep. Omdat ik echter beloofd had om het hele Boek door te lezen, ging ik verder. Daarna vond ik veel, waaraan ik me verschrikkelijk ergerde. Het was alsof er iemand hatelijke toespelingen op mij wilde maken. Het liefst had ik het Boek in de hoek gesmeten. Maar omdat ik het beloofd had, las ik verder. En toen vond ik veel wat me verveelde. Maar ik las verder. En ik vond zeer veel - ja, dat moet ik openlijk zeggen -, wat me getroost heeft, zoals me nog nooit iets heeft getroost. En toen ik het Boek uithad, toen moest ik tegen mezelf zeggen: Wanneer dat waar is, wat er in dit Boek staat - en het is waar -, dan ben je een verloren man, als je verder leeft zonder God, zoals tot nu toe. En toen kwam er in mijn hart een felle strijd, totdat ik dit Boek gelijk gaf. Nu moet het de grondslag van m'n leven worden."

Er zijn sindsdien vele jaren voorbijgegaan. De man heeft zich bewezen als een trouwe volgeling van de Here Jezus, Die hij in de Bijbel had gevonden.